[2023] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ

ਆਰਟੀ ਡਿਸਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2023 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3858)

18, ਮਈ 2023

[ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਰਾਏ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸੂਬਾਈ ਲਘੂ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਐਕਟ, 1887: ਸੈਕਸ਼ਨ 17-ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਲਘੂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ-ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ - ਆਯੋਜਿਤਃ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ' ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। IX ਨਿਯਮ 13 rw ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਮ੍ਹਾਂ/ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ 17 (2) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਕਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਮਨੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। – ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 13

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ

ਆਯੋਜਿਤ 1.1 ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਕਸ-ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ

ਸੂਬਾਈ ਲਘੂ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਐਕਟ, 1887, ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੋ ਐਕਸ-ਪਾਰਟੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈਃ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ; ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ' ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 18][747-ਐੱਚ; 748-ਏ-ਬੀ]

1.2 ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ 06.05.2014 ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 21][749- ਐੱਫ]

1.3 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ' ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ 50000/- ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ/ਪੇਸ਼ਗੀ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਜੋ ਕਿ ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼' ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਰਟਰ ਆਰਟੀ ਡਿਸਕਟ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਬਨਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੋਵਾਂ ਨਿਯਮ 13. ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ 30 ਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਰੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। [ਪੈਰਾ 22][750- ਏ-ਐਚ; 751-ਏ]

1.4 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਅਰਥਾਤ 06.05.2014 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ. ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ 05.05.2014 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਪਾਰਟੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। 06.05.2014 ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ। ਧਾਰਾ 17 ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 6 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, 12.05.2014 ਨੂੰ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 7ਵਾਂ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਲਖਨਊ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਾਮਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਮਨੀ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ 17 (2) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਕਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਲਖਨਊ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਮਨੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 23][751-ਬੀ-ਜੀ]

1.5 ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 06.05.2014 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇੱਕ ਜ਼ਾਮਨੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਇਹ 06.05.2014 ਨੂੰ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 24][751- ਜੀ-ਐੱਚ]

1.6 ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 03.12.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ "ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ"। ਇਹ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਏਡੀਜੇ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.12.2015 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਛਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 12.05.2014 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਜ਼ਾਮਨੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ

25.04.2014 ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 12.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 06.05.2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। [ਪੈਰਾ 25][752-ਏ-ਡੀ]

1.7 ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ। ਮਿਤੀ 24.05.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 26][752-ਈ-ਐੱਫ]

ਰਾਮ ਭਰੋਸੇ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1931 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 727-ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ।

1.8.ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 12.05.2014 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ 06.05.2014 ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.12.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

ਆਰਟੀ ਡਿਸਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 27,28][752- ਐੱਫ ਐੱਚ; 753- ਏ ਸੀ]

ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਕੇਸਰਵਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2002 ਐਸ. ਸੀ. 582: [2002] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 144; ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰਾਮਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1983) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1: [1983] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 493-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2002] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 144 ਪੈਰਾ 7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
[1983] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 493 ਪੈਰਾ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1931 ਅਲਾਹਾਬਾਦ 727 ਨੂੰ ਪੈਰਾ 26 ਮਨਜ਼ੂਰ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂ: 2023 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 3858.
2021 ਦੇ ਐਮਯੂਏ 227 ਨੰਬਰ. 2175 ਵਿੱਚ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 19.08.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ.
ਹਰਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ, ਪ੍ਰਣਯ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।
ਐੱਸ. ਆਰ. ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡ. ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਯਾਦਵ, ਸੁਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ ਯਾਦਵ, ਗੌਰਵ ਲੋਮਸ, ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਯਾਦਵ, ਰਾਹੁਲ ਰੰਜਨ ਸਿੰਘ, ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਰਾਜਪੂਤ, ਸ਼ਿਵਮ ਤਿਆਗੀ, ਸੰਜੀਵ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ.
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
2. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ. ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਰਾਏ, ਟੈਕਸਾਂ, ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ 18.10.2012 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 06.05.2014 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੀਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 05.04.2014 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ 4C ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਕੋਰਟਜ਼ ਐਕਟ 1887 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
3. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"17. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ. -(1) ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਲ ਕਾਜਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਾਮਨੀ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

4. ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਃ

"3. ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ 98,624/- ਰੁਪਏ (ਨੱਬੇ ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਚੌਵੀ ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ) ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ/ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕ੍ਰੀਅਲ ਰਕਮ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਖਰਚੇ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 12,600/- ਰੁਪਏ (ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੰਬਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਗਣਨਾ 86,024/- ਰੁਪਏ (ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਚੌਵੀ ਰੁਪਏ) ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ 50,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਜ਼ਾਮਨੀ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

4. ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ 36,024/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ਼ ਛਤ੍ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਚੌਵੀ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਨਕਦ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਂਡਰਿੰਗ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਾਮਨੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ/ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ। 50, 000/- (ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਐਕਟ, 1800 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

5. ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 8 ਸੀ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 12.05.2014 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 24.05.2014 ਨੂੰ 'ਆਗਿਆ' ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ 'ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੀਕਸ਼ਿਤ (ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 7ਵਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਸੀ। ਇਹ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14 ਸੀ ਸੀ। 23.09.2015 ਨੂੰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਸੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ/ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 08 ਸੀ ਨੂੰ 06.05.2014 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਸੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ 14 ਸੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 24.05.2015 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ 14 ਸੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ 08 ਸੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ 08 ਸੀ ਵਿਅਰਥ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 14 ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 24.05.2014 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 08 ਸੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

6. ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੈਃ

"ਸੁਣਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਉਮੇਸ਼ ਨਰਾਇਣ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸੋਧਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਡਬਲਯੂ ਐਚ ਖਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਰਟੀ ਡਿਸਕਟ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਬਨਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ [ਕੇ ਐਮ ਜੋਸੇਫ, ਜੇ]

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ. ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ/ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ (ਈ. ਸੀ. ਐਕਟ) ਕਾਨਪੁਰ ਨਗਰ ਵੱਲੋਂ 23.09.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਸ ਨੰ. 11/74/2014 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪੇਪਰ ਨੰ. ਸੋਧਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਲ ਕਾਜਜ਼ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ 8-ਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 18.10.2013 ਨੂੰ ਸਮਾਲ ਕਾਜਜ਼ ਕੇਸ ਨੰ. 2012 ਦੇ 27. ਸੋਧਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਸੋਧਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਪਾਸੜ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ ਪੀ ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਮਾਲ ਕਾਜਜ਼ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਰਨਡ ਨੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਾਮਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀ ਪੱਤਰ no.8Ga ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡਬਲਿਊ. ਐਚ. ਖਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੋਧਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਪਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡਬਲਯੂ ਐਚ ਖਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

7. ਇਹ ਆਦੇਸ਼ 03.12.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 07.12.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਸੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮਿਤੀ 23.09.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 14 ਸੀ, ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਕੇਸਰਵਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ 'ਸਵੀਕਾਰ' ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ।ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13, (4 ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 1500 ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨਪੁਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਸ਼ਹਿਰੀ) ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 07.12.2016,23.09.2015 ਅਤੇ 04.10.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ 'ਖਾਰਜ' ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀਃ

"26. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰ ਕੇਦਾਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਮਖੀਜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਰਨਡ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰ. ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ 28 ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੱਕ, ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 23.09.2015 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰ. 34 ਸੀ. ਅਰਜ਼ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰ. 34 ਸੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਾਮਨੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਮਨੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜ਼ਾਮਨੀ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਚਾਰ/ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰ. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 90 ਸੀ ਅਤੇ 102 ਸੀ; ਇਹ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

[1]ਏ ਆਈਆਰ 2002 ਐਸਸੀ 582

ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਆਰਡਰ। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਮਨੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਬਾਈ ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ/ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ/ਡਿਫਾਲਟਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ/ਡਿਫਾਲਟਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

27. ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਲਰਨਡ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

8. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ "ਸੋਧ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਤ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 07.12.2016 ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 23.09.2015 ਅਤੇ 04.10.2016 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕ੍ਰੀ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮਾਨਤ i.e. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰ. 16 ਸੀ/36 ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ' ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਰਿਕਾਰਡ ਫਾਇਲ ਵਾਪਸ ਕਰੋ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਐਲਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 24.08.2017 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ "।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

9. ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 11.02.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 17 ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 12.05.2015 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 26.02.2021 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ:

"... ਉਪਰੋਕਤ ਪੂਰੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰ. 3 ਅਰਥਾਤ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰ. 3 ਸੰਸ਼ੋਧਨਵਾਦੀਆਂ/ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਾਨਪੁਰ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ, ਕਾਨਪੁਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਜ਼ਾਮਨੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਕਾਨਪੁਰ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ, ਕਾਨਪੁਰ ਦਾ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰ. 3 ਅਰਥਾਤ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

.... ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰ/ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਮਖੇਜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ ਕੇ ਐਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2012 (3) ਏ ਆਰ ਸੀ 117, ਹੁਣ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ਾਮਨੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ/ਵਧਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਜ਼ਾਮਨੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ/ਸੋਧਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 11.02.2019 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 26.02.2021 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 09.03.2021 ਦੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

11. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 12.05.2014 ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (14 ਸੀ) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 'ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 24.05.2014 ਨੂੰ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ (14 ਸੀ) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰੁਪਏ 50,000/- 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 24.05.2014. ਕੇਦਾਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਯੋਗ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮਿਤੀ 23.09.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼' ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ।

12. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਣਯ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਸ. ਆਰ. ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ 06.05.2014 ਨੂੰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 17 ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਉਪਰੋਕਤ) 06.05.2014 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। 24.05.2014 ਨੂੰ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ (14 ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਰਿਕਾਰਡ ਤੇ ਲਓ' ਸੀ।ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਜਿਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਨੰ. 25. ਇਹ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਕਾਨਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 85,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਘਾਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲਾ ਏਡੀਜੇ ਰਾਮਪੁਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰਾਮਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [2]ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 29.03.2015 ਨੂੰ 'ਅਣਉਚਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣੇ ਸਨ। ਜੇ ਇਹ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਨਕਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 03.12.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲੜੀਬੱਧ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਏਡੀਜੇ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਡੀਜੇ ਦੇ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬ 1 ਤੋਂ 6 ਤੱਕ

14. ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਸੁਰੱਖਿਆ 06.05.2014 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 24.05.2014 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 (8 ਸੀ) ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 17 ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੀਕਸ਼ਿਤ (ਜ਼ਾਮਨੀ) ਨਾਲ, ਜੋ ਤੀਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੋਰਮਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 7 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 2 (1983) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1 ਆਰਟੀ ਡਿਸਕਸਿਟ

[2](1983) 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 1

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2). ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਕਿ 12.05.2014 (ਅਰਜ਼ੀ 14 ਸੀ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ; 3 ਫੈਸਲੇ; ਕੇਡਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ)

15. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਦਾਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ

"8. ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ, ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੱਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਪੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੰਡ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਚੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

9. ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

ਰਾਮ ਭਾਰੋਸ

16 ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਰਾਮ ਭਰੋਸੇ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ 3 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀਃ

ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਕਰੀਟਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂਃ

"17. ਹੁਣ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17, ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇਃ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ' ਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝੱਬੂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੇਖੇਗੀ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

[3]ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1931 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 727

ਫਿਰ 'ਸੰਭਵ ਤੌਰ' ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਝੱਬੂ ਮਿਸਰ ਬਨਾਮ ਹੌਲਾਦਰ ਤਿਵਾੜੀ

18 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮ (ਸੈਕਸ਼ਨ 17, ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਕੋਰਟ ਐਕਟ) ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਇਕਪਾਸੜ ਡਿਕ੍ਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਨੁ/ਯੂਪੀ/0193/1930: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1930 830 ਵਿਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ ਵੀ ਐਮ ਆਸਨ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਐਮ ਈ ਰਹੀਮ ਸਾਹਿਬ [1920] 43 ਮੈਡ. 579, ਜੇਨੂਮੁਚੀ ਬਨਾਮ ਬੁੱਧੀਰਾਮਮੁਚੀ [1905] 32 ਕੈਲ. 339 ਅਤੇ ਨਰੇਨ ਬਨਾਮ ਪੁਡਨਮਾਨੂ/ਓਯੂ/0001/1929. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

XXX XXX XXX

20. ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17, ਸਮਾਲ ਕੌਜ਼ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ). ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸੀਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

23. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦੇਖੇਗੀ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਜੇ. ਬੁਆਏਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈਃ

"37. ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ (1) ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਕਦ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ (ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (2) ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ (ਸੁਰੱਖਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ [30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (3) ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਸਿੱਧੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ (ਏ) ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ (ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਇਸ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਾਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜੋ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. (4) ਜੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ ਜਾਂ ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (5) ਜੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ' ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਡਿਕ੍ਰੀਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ। ਦਲੀਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ' ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪੀ. ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਹੋਰ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

"46. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ-ਬਹੁਤ ਨਾਖੁਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ "ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ" ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸੰਗਤਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। " ਜੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

47. ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਕਦ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੁਕਸਦਾਰ ਜਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਨਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

52. ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਮੁਦਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗਾ।

ਭਾਗਵਾਂਦਾਸ ਉਪਰੋਕਤ)

17. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਗਵੰਦਾਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨਃ

ਮੁਕੱਦਮਾ 06.08.1977 ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਦਿਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਨਕਦੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 31.08.1977 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਰਾਸ਼ੀ 31.08.1977 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। 21.09.1977 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਵਾਲੀ ਮੋਹਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ' ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੀਸ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਰੁਪਏ.2/.

ਸਾਡੇ ਨਤੀਜੇ

18. ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੋ ਐਕਸ-ਪਾਰਟੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈਃ

ਏ. ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;

ਬੀ. ਵਿਕਲਪਕ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ' 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;

19. ਕੇਦਾਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 06.05.2014 ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 19.07.2014 ਨੂੰ ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਕਰਦਿਆਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 19.07.2014 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ।ਇਹ ਵਿਵਾਦ 06.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 98,624/- ਵਿੱਚੋਂ ਰੁਪਏ 50,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ/ਜ਼ਾਮਨੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12.05.2014 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ (14 ਸੀ). ਇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਮਾਲਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਲਖਨਊ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 24.05.2014 ਨੂੰ ਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ

"ਆਰਡਰ

24.05.2014

ਅੱਜ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਡਾ. ਆਰਤੀ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ"

20. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। (supra). ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 03.12.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 25.04.2015 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 24.05.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 12.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 11.02.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 12.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 26.02.2021 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

21. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਜੋ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ 06.05.2014 ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। [ਕੇਦਾਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦਾ ਪੈਰਾ-9 ਦੇਖੋ]।ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁਪਏ .50,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ/ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ? ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ? ਕੀ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਸੀ? ਮਿਤੀ 12.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 25.05.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ 06.05.2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ? (ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ).

22. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ' ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੋ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਦਾਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ 50000/- ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ/ਪੇਸ਼ਗੀ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਜੋ ਕਿ ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼' ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਦਾਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੇਦਾਰਨਾਥ (ਉਪਰੋਕਤ) ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਰੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

23. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਦਿਨ, 06.05.2014 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ 05.05.2014 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਪਾਰਟੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। 06.05.2014 ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ। ਧਾਰਾ 17 ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 6 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, 12.05.2014 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੀਕਸ਼ਿਤ (ਤੀਜਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 7ਵਾਂ ਪਰਫਾਰਮਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ) ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਲਖਨਊ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਾਮਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਮਨੀ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ 17 (2) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਕਾਨ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਲਖਨਊ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਮਨੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

24. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 06.05.2014 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇੱਕ ਜ਼ਾਮਨੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਇਹ 06.05.2014 ਨੂੰ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

25. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 03.12.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ "ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ"। ਇਹ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.12.2015 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਛਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 12.05.2014 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਜ਼ਾਮਨੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ। ਮਿਤੀ 25.04.2014 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 12.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 06.05.2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

26. ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ। ਮਿਤੀ 24.05.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ [ਰਾਮ ਭਰੋਸੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ]

27. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 06.05.2014 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 12.05.2014 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 06.05.2014 ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.12.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੀ ਹੈ।

28. ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 01.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ. ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

(ਅਸਿਸਟਡ: ਰਾਖੀ, ਐਲ ਸੀ ਆਰ ਏ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- **ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

Advocate Shifa Kler